

Lite mer om släkten Skragge

Stavas ibland även Schragge. Stor värmlandssläkt. Känd sedan 1400-talet. I flera generationer bosatt på Värmlandsnäs, Hällebostad och Ugglesäter samt på Hammarö. Senare även i Glumserud och Filipstad, bla. Namnets ursprung ovisst; skragge eller skragga har varit noanamn på varg men även använts om getter. I ett av familjens vapen finns en get. Under medel-tiden har skragga eller schragga varit namnet på belägringsverktyget murbräcka. Medlemmar av släkten har i stort antal varit representerade bland präster, borgmästare, officerare, bergsmän, hyttägare, kakelugnsmakare, murarmästare. En beryktad man var "Häxprosten" Elavus Andreæ Skragge (1617-1691) i Mora, senare Hedemora. Född i Grafva. Skolgång i Karlstad. Informator åt ridmästare Ryttarecrantz två söner på Strömsholm och följde dem till Upsala där han prästvigdes 1653. Prost i Mora 1664 och kallades till Hedemora 1669. "På Skragges tid i Mora var själva fanen lös".

Samuel Skragge (1662-1718), adlad Skraggenstierna 1710, var livmedicus hos Carl XII. Han deltog i "Calabaliquen i Bender". Han är sannolikt den första västerlänning som fick kännedom om smittkoppsymptomen, några månader före lady Montague. Andra grenar adlades till Skraggensköld 1652 och 1704. Grenen Lagerborg adlades 1720. Olof Nilsson Skragge, född 1658, son till Filipstads borgmästare Nils Månsson Skragge, antog namnet Hermelin 1678 och adlades år 1702. Instiftade en stipendiefond vid Filipstads skola. Han var bl.a professor i Dorpat och blev senare sekreterare i fältkansliet. I Poltava blev han tillfångatagen. Möjligen blev han strax därefter skjuten vid ett flyktförsök. Enligt en annan version ska han ha blivit nedsablade i Tsarens tält "som hämnd för vad han författat om det trolösa majestätet".

(ur Sacklén: Sveriges Lärkarhistoria och Lagerborg:En Värmlandssläkts öden)